

Výroční zpráva 2017

Kmen Okwaho

O kmeni Okwaho

V roce 2017 měl náš kmen 21 členů, z toho byly 3 děti ve věku do 6 let (bratrstvo skřítků LLM), 8 dětí ve věku 10-16 let (Malá lóže LLM) a 10 dospělých (Velká lóže LLM).

Jádrem kmene jsou 4 rodiny - bohužel čas a život nás postupně rozestrkával po polovině Moravy. Takže všichni, či ve větším počtu, se sejdeme opravdu málokdy. V tomto roce se prohloubila spolupráce s hranickými skauty. Jednak má náš kmen skautské kořeny (vznikl jako tzv. roverský), především však dobrá třetina členů kmene je současně členy hranického střediska Junáka. No a taky proto, že vůdce 2. oddílu Smolda, odletěl o prázdninách vydělávat na Island a jako záskok nastoupil Monty-Hočhóka. Tradičním prvkem naší činnosti (resp. důsledkem toho že řadu akcí vymýšlí a připravuje výše zmíněný stařešina) jsou už od založení Okwaha přírodovědně a ochranářsky zaměřené akce - výpravy za ptáky, poznávací exkurze, brigády na pomoc přírodě.

V kmenové kronice by tak mělo být zaznamenáno celkem 22 akcí, které jsme připravili pro sebe, ve spolupráci se skauty, pro Ligu, nebo akce Ligové, kde jsme se zúčastnili v počtu alespoň 3 osob.

Poštovní adresa:

Liga lesní moudrosti - kmen Okwaho
Zámecká 98
753 01 Hranice 1

E-mail:

kmen@okwaho.cz - rada starších
aja.lehka@centrum.cz - náčelník

Bankovní spojení:

192901160/0300

IČ:

71221328

Přehled činnosti

7. ledna 2017 Novoroční výstup – Kelčský Javorník (865 m n.m)

Tradiční akce, tentokrát spolu se skauty. Navzdory arktickému počasí jsme vyrazili první lednovou sobotu na nejvyšší vrchol Hostýnských vrchů. Solidně mrzlo (-17 °C) a tak vedle fantasticky ojíněné rozhledny na vrcholy všichni ocenili životadárné teplo ohně., na kterém jsme si poprvé v novém roce upekli buřta. Trasa Loukov – Javorník – Rajnochovice.

14. ledna 2017 Zimní sčítání vodních ptáků na Bečvě

Již přes deset let se účastníme Mezinárodního sčítání vodních ptáků (IWC). Pravidelně sledujeme ptáky zimující na cca 15km dlouhém úseku řeky Bečvy mezi Hranicemi a Hustopečemi nad Bečvou. Úplně všechny sčítání absolvoval jen Bagamagan a Hočhóka, letos se přidalo i pár Okwažanů i družina skautů (ti se odpojili ve Špičkách).

17. – 19. února Náčelnické zkoušky LLM I. – Rokytnice v Orlických horách

Hned tři naši členové - Nika, Magda a Mart'a, se přihlásili na kurz ku složení náčelnických zkoušek LLM. Ten vedle e-learningu spočíval v účasti na dvou víkendových setkáních. To první bylo na sněžnicích v Orlických horách a vedle frekventantů jsme dodali i 2 lektory (Ája a Hočhóka). Magda o tom napsala:

V komorním počtu 5 školitelů a 5 účastníků jsme se potkali v pátek večer na malebné chalupě stojící uprostřed zasněžené louky. Svou přítomností nás poctili náčelník Filip a Wenona s Loganem. Prožili jsme dva dny plné zážitků a dobrodružství.

V pátek, po krátkém seznámení v posvátném kruhu, jsme poznávali stopy zvířat podle obrázků a probírali úkoly na následující den. Hlavní část programu se odehrála v sobotu.

Po vydatné a vynikající snídani z místní farmy jsme se vydali na sněžnicích na Anenský vrch mimo značené stezky. Rozdělili jsme se do dvou skupin: zkušené vlky a potenciální budoucí držitele glejtu o absolvování kurzu. Školitelé nám připravili řadu úkolů, jedním z nich bylo určování stromů podle klíče. Po pár desítkách metrů se ukázalo, že žádné vzdělávací pomůcky nepotřebujeme, protože z Glis se vyklubala nejenže skvělá znalkyně dřevin, ale hlavně dokonalá učitelka. Počasí nám zrovna nepřálo - brodili jsme se mlhou, která místy způsobovala "bílou slepotu". Díky Mart'ovi, který držel mapu, jsem ani chvíli neváhala, že jdeme správnou cestou. Další z naší skupiny, Jarda - zdravotník, nás paradoxně musel opustit hned na začátku cesty právě ze zdravotních důvodů. Sunny nám nahrazoval chybějící slunce a jeho historky nás několikrát upřímně rozesmály. Dalším z úkolů byla příprava jídla na ohni, který jsme měli rozdělat křesáním nebo třením dřev. Společnými silami jsme to dokázali a pochutnali si na mase pečeném v citronové šťávě. Vzhledem k náročnému programu jsme nestihli dojít na určené

místo, nicméně si myslím, že všichni si dobrodružný výlet náramně užili. Radost z pohybu a pobytu v krásné přírodě mě zaplavila endorfiny.

Po návratu nás čekala diskuze a nespočet bohatých lektorských zkušeností a vědomostí. Večer a další den ráno jsme diskutovali o woodcraftu, psychologii, organizaci tábora a ekologii. Dokonce i zdánlivě nudná oblast zákonů a práv byla díky vypravěčskému umění Tokahey fascinující.

Kromě všech vážných bodů programu jsme si užili spoustu zábavy a legrace, mnozí z nás přispěli k vylepšení statistiky zastoupení druhého světa v celkovém počtu plnění orlích per v Lize - určovali jsme stromy podle zimních větvíček (Glis, děkuji:).

Hráli jsme poznávací hry, vychutnávali český boršč a dokonalé domácí buchty u čerstvě praženého kafička. Kvůli sněhovým podmínkám se nám nepodařilo spát v záhrabu, ale kluci zvládli postavit iglú, které prošlo náčelníkovým zátěžovým testem (cca 75 kg Filipovy váhy). Těšila jsem se na svůj soukromý extrémní zážitek - spaní poprvé venku v zimě. Nicméně díky půjčenému vybavení jsem se po dlouhé době konečně pořádně vyspala (doma se dvěma malými dětmi to nejde).

Pro mě osobně jsou Náčelnické zkoušky ve velké míře intelektuální zážitek. Ještě dnes, pár dní po návratu domů, vstřebávám informace, které jsem obdržela od lektorů a hlavně stále musím přemýšlet, čím je pro mě woodcraft a jak ho propagovat dále. Po prvním víkendu díky Maqiyémi, Tokhatamanymu, Tokaheyovi a Loganovi jsem si uvědomila, že pokud chci, aby můj sen sdílet radost z prožívání přírody a souznění s ní oslovil co největší počet lidí, budu si muset ujasnit, co je vlastně woodcraft a Liga lesní moudrosti. Jakým způsobem ji prezentovat, abychom oslovili lidi, kteří díky čerpání ze společné studny lesní moudrosti mohou měnit svět na lepší místo pro život pro nás i pro naše děti. I když jsem teprve na začátku své cesty na Horu, věřím, že hluboké zamyšlení, studování dějin Ligy, pobyt v přírodě, táborové zkušenosti a dětská touha po poznání znovuobjevená díky woodcraftu mi v tom pomůžou.

4.března Brigáda na rožnovském Hradisku

Brigáda na pomoc přírodě a spolku Zdravý Rožnov při obnově ovocného sadu pod zříceninou rožnovského hradu. Léta zanedbávaný sad jsme za pomoci motorových pil a ochotných rukou zbavovali náletových dřevin. Po práci zbyla i chvilka vyšplhat nahoru ke zřícenině. Moc nás tu nebylo, jen co se do jednoho auta vlezlo.

9. března Zájezd do divadla

Máme rádi lukostřelbu - a tak když jsme na repertoáru Moravského divadla v Olomouci objevili komedii o nej- lučištníkovi všech dob, bylo o letošním kmenovém divadelním zájezdu rozhodnuto. Účast byla tentokrát velmi solidní, komedie slušná.

11. března **Za sněženkami do Poodří**

Návštěva přírodní rezervace Kotvice nedaleko Studénky. V lužním lese kvetly tisíce sněženek, na rybnících byly stovky ptáků - tak vypadá jaro v Moravské bráně. Pošík + Magda, Iva s Alčou a Hoč. + Ája

18. března **Drahotuch**

Tradiční jarní výprava skautů a woodcrafterů na místo spjaté s obnovou hranického skautingu po r. 1990. Právě koncem března toho prvního roku po obnovení Junáka (i LLM), sem vyrazili na svou první družinovou (v podstatě i oddílovou) výpravu, hraničtí skauti. Nastupující jaro bylo bohužel surově přerušeno zimou a sněžením - takže na zříceninu hradu nad obcí Podhoří vyrazili jen ti nejstatečnější, z Okwaha pouze pár těch, kteří jsou skauty.

31.3. - 2.4. **Náčelnické zkoušky LLM II.** To nebyl apríl, ale náčelnické zkoušky

Druhý víkend náčelnických zkoušek se nesl v duchu návratu ke kořenům a lidové tvořivosti (byť v komorní sestavě 5 účastníků a 5-6 lektorů). Společně s námi se do aktivit zapojovaly i děti Maqiyémi – Tom a Zuzka, a Irčiny děti Janek, Matěj a bezprostřední Mia. V pátek v podvečer jsme všichni zamířili na rozlehlý statek v Želichově, kam nás pozvala Irča. Po příjezdu účastníků a lektorů NZ nás provedla částí domu, kterou jsme měli k dispozici a která slouží jako domácí škola a klubovna místního kmene.

Zadělali jsme na žitný kvásek a po společné večeři, kdy se mnozí pochlubili svými domácími pochoutkami (převážně makovými), nás Maqiyémi seznámila s ranním plánem a poté se do nás pustil Tokhatamani :). Ve společném kruhu jsme si sdělili novinky od posledního víkendu a pustili se do „brainstormingu“, co všechno by měl znát správný náčelník. Po vykreslení tohoto ideálu nám Tokhata nastavil zrcadlo a měli jsme tyto podmínky sami splnit – vytvářel nám chvílemi modelové situace a projevil tak svůj nesporný herecký talent! Večer se většina odebrala pod širák a zbývající si užívali výhled na jasnou noční oblohu podkrovními okny.

Po sobotním východu slunce jsme si společně zaspívali ranní píseň a vydali se za kravami Hildou a Trudou na dojení. Vyvedli jsme krávy z ohrady do přístřešku, kde jsme si všichni vyzkoušeli ruční dojení, pak došlo i na elektrickou dojičku/odsávačku, která nám ukázala, jací jsme amatéři, co se dojivosti, nicméně vše jsme s nadšením a zájmem sledovali. Tokhata (vlastním jménem p. Bejček) se projevil jako zaříkávač krav. Maqiyémi zase objevila metodu, jak dostat krávu z bodu A do bodu B pomocí mňamky. Po nadojení krav jsme je zahnali zpět do ohrady (obě holky už cestu znají, čímž nám to celkem ulehčily) a šli jsme se nasnídat.

Opět proběhla bohatá hostina s mrkvovým dortem, makovci, koláči a palačinkami (ano i budoucí náčelníci se musí naučit předcházet si svým lidem). Maqiyémi nás seznámila s dnešním programem, který byl více než nabitý – a nejednalo se o apríl, ač 1. duben k tomu vybízí – a zakončený večerním sněmem pod taktovkou adeptů na náčelníky.

Zadělali jsme těsto na 3 chleby – koriandrový, kmínový a slunečnicový a čekal nás lov slepice, kde se Jarda ukázal jako naprosto talentovaný lovec slepic, kdy na první dobrou chytil nic netušící slepici a bylo. Pro odpůrce zabíjení zvířat (i nás bývalé vegetariány) mohu potvrdit, že slepice před smrtí netrpěla a byla pomazlena. Marťa slepici zabil a Sunny ji ještě přidržel, dokud se nevyčukala. Pak se muži vydali na kydání hnoje a my s Magdou se pustily za pomoci dalších přítomných žen do šhubání spařené slepice. Jen pro ukázkou nám ještě Irča s Matějem pomohli opálit „chlupy“. Poté následovala příprava ohniště a zeleniny na slepičí vývar. Já se podle rad Irči pustila do kuchání slepice. Poté převzaly vaření ženy z vedení kurzu, neboť následoval lov rozzuřeného medvěda velikosti balíku slámy pomocí luku a šípů.

Magda se ukázala jako žena lovkyně, protože se jako jediná z účastníků trefila medvědovi přímo do tváře. Následovala instruktáž k rozdělování ohně třením dřev a Tokhatamaniho několikrát opakovaná věta, že to zvládnou i „středně silné ženy“, vyvolala mezi ženským osazenstvem velkou houževnatost a vytrvalost to dokázat. Nicméně hecli se i muži, kteří rozdělovali i oheň třením dřev bez luku (a Tokaheya dokonce v limitu na velký čin – waště!). Tokhata nás pak učil hodů oštěpem – opět se u některých ukázaly skryté vlohy. Bylo to příjemné dopoledne plné nových podnětů, ale už nás začal tláčit čas a bylo potřeba se pustit do výroby jogurtu a základů sýra. Irča nám mimo jiné ukázala i vajíčko, z něhož se začalo líhnout housátko, a Mia pak donesla na pomazlení štěňátka.

Po slepičím vývaru se zeleninou a kopřivami nás čekala rada orlích per v podání účastníků - uznání činů rozhodně nebylo zadarmo. Nicméně každý žádající odešel spokojen. V průběhu odpoledne dorazila Verča, odbornice přes hospodaření, a vystřídala se tak s Evou, která musela odjet. Zastavili se také další členové místního kmene. Tokaheya odpoledne nakouzl téma organizace táboření, kde jsme se ve 2 týmech měli pokusit vyjednat možnost táboření u jednotlivých institucí a majitele předem určené louky. Tokhata se vžil do role starosty, který to „vlastně všechno dělá pro lidi a toho Setóna taky kdysi četl“. Mohli jsme si tak zkusit jednání v praxi, s čímž má Tokaheya bohaté zkušenosti a dal nám posléze i cenné rady.

Už se neúprosne blížil čas sněmu a tak jsme se vydali hledat vhodné místo ke sněmování. Les u statku má několik kouzelných míst s geniem loci, nicméně pro 20 lidí a s omezeným časem kompletní přípravy místa to nebyla ta správná volba. Proto jsme se posléze rozhodli pro sněm v kruhu u ohně u jednoho z rybníků, u něhož mnozí strávili první noc. Po velmi časově omezené domluvě na program a rolích v průběhu sněmu jsme se pustili do příprav posezení a ohniště. Po západu slunce jsme uspořádali předsněmovní hostinu z vlastních či místních produktů – pochutnali jsme si na našem upečeném chlebu, sýru (typ cottage), vejcích, salátu a olizovali jsme se až za ušima.

Poté jsme se dopřipravili sněmoviště a Tokhatamany svolal všechny sněmovním signálem. Sněmovní náčelník se chvíli zdržel, ale ostatní se již vydali promáčenou pastvinou na sněmoviště. Ještě proběhl komorní boj náčelníka s gumáky (za pomoci pobočníků), ale pak už nic nebránilo k zahájení sněmu. Marťa projevil svou vytrvalost jakožto ohnivce a zapálil třením dřev ústřední oheň. Poté Tom, Janek, Maqiyémi a Irča vhodili do ohně větvičku za každé světlo čtyřnásobného ohně. Sunny zahájil sněm dýmkovým obřadem, což byla pro nás, úžasná podívaná. Poté přivítal všechny zúčastněné a vyzval, abychom každý vyzdvihli někoho, kdo se nám za ten den, který nás něčím oslovil. Následoval příběh Stoupání na horu, který sice všichni známe, ale zde byla příležitost si jej znovu připomenout pod hvězdnou oblohou u sněmovního ohně. Na základě poselství příběhu pak

proběhlo udílení poct (orlích per za činy i velké činy) pomocí pasovacího kopí. Na odlehčení si pro nás Magda připravila jazykovou soutěž a perličky z polštiny. Jistě si všichni zapamatovali, že jagoda je borůvka, a borůvka je brusinka, sklep je obchod a pivnica je sklep (no a okno je okno). Nerozhodný výsledek mezi znalým Tokaheyem a Martou vyřešila Magda rozstřelem a odměnu získal Tokaheya.

Poté nám Maqiyémi přednesla výsledek náčelnických zkoušek, předala Nice dekret. Ostatním účastníci také splnili podmínky Čotokvy, k dekretu jim schází jen zdravotnický kurz. Brzy se tedy řady rozrostou o další možné náčelníky. Sněm jsme zakončili s díky všem zainteresovaným a modlitbou kmene Omaha. Zbytek večera jsme strávili společně u čaje, kávy a kytary. Počasí nám opět přálo a po jasném dni nastala i jasná noc plná zářících hvězd.

V neděli ráno jsme se opět sešli po východu slunce u ranní písničky a vydaly se ke kravám. Hilda a Truda už věděly, co čekat, my také a pustili jsme se do dojení. Šlo to lépe od ruky, nicméně opět jsme „vycucli“ krásy dojičkou.

Po náramné snídani se s námi Ája pustila do pyramidy potřeb a do SMART cíle. Žezlo pak převzala Verča s hospodařením, a poté i Tokaheya s informacemi, jak se zachovat v krizových situacích. Během dopoledne nám lektori připravili a upekli výtečné jehněčí ze statku.

Po obědě jsme už vše směřovali k úklidu a odjezdu a ve společném kruhu jsme se rozloučili. Irča je obdivuhodná žena, která nás v průběhu víkendu se svými 3 malými pomocníky zasvětila do běžných činností v hospodářství. Maqiyémi, Ája, Eva, Verča, Tohkhata a Tokaheya nás provázeli druhým víkendem. Velký dík však patří všem, kteří tomuto kurzu věnovali svůj čas a energii. Náčelnické zkoušky byly velmi inspirativní a doporučuji je všem „začínajícím“ woodcrafterům i těm, kteří chtějí více proniknout do pozadí LLM. Nebojte se, vedení ligy nekouše :-)) Nika

8.dubna 2017 *Uklid'me svět!*

Ruku v ruce se skauty jsme se zapojili do celosvětové kampaně a provedli naprosto lokální akci - sběr odpadků v lesíku za Čaputovým dvorem. Je to strmá stráž prakticky v centru města, kam pracovníci technických služeb nikdy nechodí, takže úlovky byly bohaté. Ája o tom napsala do Hranického deníku.

14. - 17. dubna 2017 **Velikonoční expedice** **Podkrkonoším**

Woodcrafterské putování (několik rodin - za nás jen Hočhókovci, ale zváni byli všichni ☺ z Malé Skály v Českém ráji, po Kozákovském hřebetu na Kuks. Hrady, skály zříceniny, sousoší Betlém Matyáše Brauna i správný šmigrust. Chození i táboření, památky, přírody a hlavně pohoda.

21. - 23. dubna Jarní sněm (59.) ve Větrném údolí

Když v Oderských vrších raší buky, vyrážíme na naše sněmoviště na jarní sněm. Ten bývá otevřený hostům, čehož letos využila Běla (stráž z Ostravy) i naši kamarádi skauti. Před sobotním sněm jsme zvládli i drsný Horský golf.

6. - 8. května Nejkrásnější sbírka - CHKO Strážovské vrchy (akce pro LLM)

Spolu s kmenem Drum Bun se střídáme v pořádání přírodovědně poznávacích vandrů do chráněných krajinných oblastí ČR a SR pro členy Velké lóže LLM. Letos podruhé jsme vyrazili na Slovensko, do Strážovských vrchů. Během tří dnů jsme navštívili nejen okolí nejvyšší hory oblasti, která jí dala jméno, ale i mnohem známější severní část, tzv. Súľovské skaly. Zde Ájiny postřehy:

- Když má vlak zpoždění a v Povážské Bystrici ujíždí navazující autobusový spoj, je výborné mít na místě spojku, která mobilem navádí sprintující opožděnce na správné místo a zdržuje řidiče v odjezdu - díky Zlato a Tewlikite!
- Když raší karpatské buky, nic se tomu odstínu zelené na světě nevyrovná ...
- A když klíčí semínka buků, je potřeba kleknout až k nim dolů a obdivovat, jak se ty lístky mohly do té hnědé čepičky ze slupky poskládat. A stydět se, že jsem ochutnala tu oříškovou šťavnatou chuť.
- Že medvěd tu fakt žije a to hovínko bylo docela čerstvé!
- Že největší lahoda je obědovat na vyhlídce Samostrel s bosýma nohama, koukat na kopce se Strážovem, a pak jen zavřít oči a broukat si písničky, co hraje Hočhóka na kytaru.
- Že ten nejvyšší vrchol je fakt kopec, ještě že při tom funění člověka protáhne česneková vůně a zrak se upíná na rozkvetlý les všude okolo. A Okeya zodpoví dotaz na jakoukoliv kytku.

- Je dobré si na Strážově nechat větrem prohrábnout vlasy a společně sníst 70% hořkou čokoládu.
- Je nemilé vstávat v 5 hodin ráno, abychom stihli autobus z Čičman a přiblížili se k Sulovu, ale aspoň jsme pomalované chalupy mohli obdivovat bez davů turistů. A davy místních jsme pozorovali před kostely ve vesnicích.
- Je krásné se znovu pobrouzdat (po kolikáté už?) po hřebeni Sulovských skal a cítit, že jsem tu jako doma. A slyšet přitom jásat nad tou krásou Wenonu, která tak dlouho toužila se sem podívat až to konečně vyšlo!
- Je těžké hledat sokolí hnízdo, když ty skály jsou tak vysoké a bolí z toho za krkem. A Logan má oči jako ostříž (a taky dalekohled)!
- V Manínské tiesnave se člověk cítí maličký a nezbývá než obdivovat, co ten potůček za ty roky do skal vydlabal.
- Že to letos zase pěkně vyšlo!

31.5. - 4.6. Expedice Ginger 2

Když v roce 1997, ještě před vznikem kmene, putovalo nás 6 budoucích zakládajících členů po Nízký Tatrách, slíbili jsme si, že to za 20 let zopakujeme. Jen kvůli pracovním a jiným povinnostem, jsme neputovali v srpnu, ale vyrazili jsme už na začátku června a v jiném směru. Akce to byla veleúspěšná, počasí dobré, hory nádherné, lidí málo a stará přátelství utužena. Více prozradí Ájina fotokronika

16. - 18.6. Třídenní výprava do Bílých Karpat

K červnu neodmyslitelně patří víkendové výpravy spojené s poznáváním přírody v různých koutech ČR. Tentokrát jsme vyrazili spolu s hranickými vlčaty a světluškami (které vede Pošík) na eko-salaš Travičná u Tvarožné Lhoty. Ubytování ve velkém pártystanu jsme si odpracovali na salaši, a v sobotu navštívili jednu z nejrezervací tohoto kraje - Čertoryje.

24.6. Svatojánské sečení – Velká Kobylanka

Na svatého Jána, tráva má být posekána. Již mnoho let kosíme ručně malé loučky v ochranném pásmu přírodní rezervace Velká Kobylanka. Začínáme doslova za kuropění, před jedenáctou je hotovo. Z náměstí je to 30 minut pěšky, ale tady zpívají skřivani, sviští kosy a v trávě se červenají jahody.

1.-15.7. Tábor v Mlýnkách

Do Jeseníků jsme začali jezdit na tábory před deseti lety. Mezitím naše kmenové děti odrostly a stali se z nich rádcové skautských družin. A tak týpí postupně nahradily skautské podsady a poslední tři roky je to již na první pohled normální skautský tábor. Nezasvěcený ovšem vůbec netuší, že čtvrtina táborníků jsou současně woodcrafteri. Letos poprvé po dlouhých letech zde tábor stál celé dva týdny.

14. – 30.7. Ligový tábor na Kosím potoce

Dvě rodiny členů Okwaha (Bagamaganovci & Hočhókovci = 9 lidí + pes) se v sestavě Velké rodiny účastní i ligového tábora na Kosáku. Snad časem se připojí i další okwažané.

30.7. – 6.8. Vodácké putování – Polsko

V polovině prázdnin se 6 členů našeho kmene zúčastnilo woodcrafterského sjezdu řeky Wda v Pomořanském vojvodství v SZ Polsku. Více než 120km sjezd krásné řeky s tábořením jsme si zpestřili návštěvou Gdaňsku a křižáckého Malborku.

18. – 27.8. Expedice – Rumunské Karpaty 30+ (akce pro LLM)

Letošního putování po rumunských horách pod taktovkou Hočhóky se zúčastnilo 14 statečných, kteří splňovali nejdůležitější podmínku – bylo jim 30+. Ačkoliv se někteří zprvu obávali extrémní fyzické zátěže, můžeme hrdě prohlásit, že až na nějaké puchýře a ozývající se kolena jsme to všichni bravurně zvládli. A to nebyla nouze o chůzi kolmo vzhůru (počítáno na kilometry, né metry!), o chůzi či sjezd (to byl případ jen Jirky) kolmo dolů, o horizontálním směru ani

nemluvě (s čelovkou jsme ale docházeli jen jedenkrát). Užili jsme si plavání v ledových řekách, plesu i v kosodřevině (to šlo nejhůř a nejpomaleji!). Prošli jsme společně hory Retezat a Tarcu s cílem v Sarmizagetuse, kde se nachází pozůstatky starého římského města. Některá místa, kudy jsme procházeli, pravděpodobně za posledních pár let více lidí než nás 14 neviděla. Hory Tarcu jsou naprosto opuštěné, dokonce i cesty se ztrácí a hřeben zarůstá kosodřevinou.

Užili jsme si nádherných tábořišť, jejichž kvalita se stále stupňovala. Předposlední noc jsme stáli u divoce plápolajícího ohýnku ve 2000 m n.m., nad námi mléčná dráha, nikde žádné světlo, jen v dálce plápolal oheň u nějaké salaše. A oproti obloze se rýsovaly špičky Retezatu, na kterých jsme o pár dní dříve stáli. Pravá rumunská romantika a svoboda zároveň! *Pro web LLM - Ája*

28.9. - 1. 10. Woodcraft Ranger (akce pro LLM) & Tawiskara (akce LLM)

Jen čtyři stateční (Ája, Mart'a, Hoč. Alča) vyrazili na velkou ligovou akci „3 v 1“, kterou pořádal kmen Tate Osmaka kousek od Č.Skalice. Do dětských klání Kiwendothy jsme se nezapojili. Zato jsme připravili (a na statečné Alče i vyzkoušeli) víceboj pro odrostlejší woodcraftery - Woodcraft Ranger 2017. Následně jsme se zúčastnili ligového turnaje v lukostřelbě - Tawiskara. Domů jsme dovezli 2 medaile

Woodcraft Ranger je celodenní víceboj určený pro starší a pokročilé. Na soutěžící čekalo 7 disciplín, které rozhodně nebyly „úplná brnkačka. Na start se v pátek 28.9. postavilo jen 12 statečných – z toho 4 děvčata. Zatímco nejmladší účastníci Alče bylo 15, nejstarší Fox má už podobně staré děti. Přesto bodové rozdíly v konečném hodnocení nebyly zdaleka tak velké, jak by se dle věku či množství per na šerpách mohlo zdát. Soutěžilo se následujících disciplínách:

1. **Azimutový sprint** - krátký azimutový běh, na každém stanovišti bylo potřeba poznat mapovou značku.
2. **Poznávačky přírodnin** – soutěžící měli určit odlitky stop zvířete, vzorky dřev a hlasy savců a ptáků z nahrávky.
3. **Práce se sekerou** - přesekání klády na čas & rozseknutí 10 šišek podél.
4. **Střelba ze vzduchovky** - střílelo se na špalíky velikosti krabičky od sirek, po 10 ranách vleže, v kleku a vestoje.
5. **Vaření vody na čas** = královská disciplína. Z polínka pomocí sekery, nože a křesadla rozdělat oheň a uvést do varu 3/4l vody v nezakryté nádobě.
6. **Stopařská stezka** - na stopě vyznačené v nepřehledném terénu najít tři terče (zvířata) a pokusit se je lukem ulovit.
7. **Finská stezka** – ne moc dlouhý ale přesto vysilující překážkový běh. Překážky byly přirozené (potok, nesmírný svah) i umělé (lana, těžký batoh).

Hlavní cenu – švédskou sekuru Hultafors - si nakonec po zásluze odnesl Matěj z Veverků; druhý skončil Lukass (Tate Osmaka), třetí Mokrouš (Ťapáč), bramborová byla Bára (Tusilago/Veverci). V pomyslném hodnocení kmenů nejlépe dopadli Veverci (oddíl TOMíků z Brandýsa) – není divu, tvořili plnou polovinu soutěžících.

7.10. Podzimní přírodovědná expedice - CHKO Pálava

Díky grantu města Hranice se nám podařilo uskutečnit autobusový zájezd na Pálavu. Hlavním cílem byla nově otevřená expozice v Archeoparku Pavlov - v současnosti asi nejlepší takové zařízení u nás. Nechyběl ani pořádný výšlap - přechod celého „hřebene“ Pavlovských vrchů. Z Pavlova do Mikulova, starší z nás ocenili i právě probíhající sezónu burčáku

20.-22.10. Sněm zástupců LLM - Kaprálov mlýn

Tři členové naší kmenové rady starších se zúčastnili sněmu zástupců (valné hromady) LLM v Moravském krasu. Mimo schůzování, prohlídky ekocentra a setkání s kamarády zde Mart'u a Áju čekaly i ceny v soutěži Woodcraftfoto.

Mart'ův vítězný snímek

4. - 5.11. Výroční sněm Okwaha - Kusalíno

Jubilejní (60.) sněm kmene se uskutečnil na základně TOMÍKŮ, krásné staré chalupě Kusalíno, která stojí na hřebeni Vsetínských Beskyd. Někteří z nás se tam vydali v sobotu ráno přes hory (z Valašské Bystřice přes Búřov a Vsacký cáb). Všichni jsme se sešli až odpoledne před sněmem. Hostem sněmu byl náš polský kamarád Rafal, který nám pomohl s obřadem zahájení sněmu - zapálením 4 světél čtyřmi lidmi a čtyřmi různými způsoby. Tento sněm nebyl volební, takže kromě udílení poct lesní moudrosti jsme si zkusili i trochu zasoutěžit. V neděli jsme se opět rozešli - ti co dojeli hromadnou dopravou vyrazili na vlak na Vsetín, ostatní k autům pod kopcem. Bylo to krátké, intenzivní a pro tento rok také poslední setkání kmene.

Hospodaření v roce 2017

Příjmy		Výdaje	
Grant města Hranice	13 000	Materiál	4 104
Účastnické poplatky	11 550	Stravné	2 321
Dotace MŠMT	3 330	Cestovné	800
Dary	777	Ostatní služby (vstupné, jízdné, poštovné, doména)	26 942
Příspěvky	320	Bankovní poplatky	59
Půjčovné lukostřelnice	300		
CELKEM	29 277	CELKEM	34 226
		Výsledek hospodaření	-4 949

Sestavil a fotkami od Áji a Marti doplnil Hoč.